

Salam. Mən gənc şairəm. Şeirlərimi Vüqar Əhməd oxudu, bəyəndi və bildirdi ki, şeirləri seçərək bu müraciəti ünvanlayım baş redaktor Mirzə Əlirza Xələfliyə.

2020-ci ildən ədəbiyyat sahəsindəyəm.

Şeirlərim "Azad qələm", "Ədəbi ovqat" jurnallarında, "Yeni uğur" poeziya antologiyasında, "Kulis.az", "Müstəqil.az", "Yeni yaz.az", "Sim-sim.az" ədəbiyyat portallarında yayımlanıb.

Hörmətlə:

Məhəmməd SAMİR

NÖQTƏ

Nə ruhuna ruhum çatır, nə əlim əllərinə,
Gözlərinin dəryası da selimdən gəlmir mənəm.
Biz özümüz yıxdıq bizi, bacarırsan, başısla,
Daha səni bağışlamaq könlümdən gəlmir mənəm.

Tale yazı pozan imiş, yazı yazan deyilmiş,
Sevgimiz hər yığılanda ömür bizi əyirmiş.
Təqvimlərə məhkum olmaq elə asan deyilmiş,
Sənsiz günlərə ayım da, ilim də gəlmir mənəm.

Mən taqətsiz yol yorğununu, sən vüqar dağındasan,
Mənəm ömrüm ağ-qaradı, niyə sən ağımdasan?!
Bədənimin sol yanından elə uzağımdasan,
Sənin qızmar taleyinə yelim də gəlmir mənəm.

Bizə səbir verən bəxtin zəri hələ şeş atmır,
Ruhunu gic yuxu basır, gəlib ruhumda yatmır.
Səni yaddan çıxarmağa gücüm çatmır ki, çatmır,
Səni sevirəm deməyə dilim də gəlmir mənəm.

Məndən gəlib, mənə gedən çıxılmaz bir yolmusan,
Hələ bu cür hansı ömrü kürəyinə almısan?!
Ürəyimin şeirində vergül kimi qalmısan,
Sənə nöqtə qoymağa əlim də gəlmir mənəm.

MƏNİ QINAMA

Qurban olum gözlərinə, vallah, mənə qınama,
Bilirəm ki, düzgün deyil səni oda atmağım.
Mən atamdan öyrənmişəm qəfil çıxıb getməyi,
Mən atamdan öyrənmişəm geri qayıtmamağı.

Bilirəm ki, qarğışların qurşanacaq ömrümə,
Taleyimə vulkan kimi püskürəcək göz yaşın.
Məni ömrün sonunadək gözə-gözə axırda,
Qarı düşməni kəsiləcək qarğışın addımbaşı.

Nağıllardan öyrənmişiz siz ilk dəfə sevgini,
Neyləyim ki, mən bədbəxtə nağıl deyən olmayıb.
Özgülərin payına o qədər xoşbəxtlik düşüb,
Saçlarıma addımlayan bir sığal da qalmayıb.

Mən də qaranlıq gecənin təkliyinə sığımbı,
Elə bilirdim xoşbəxtlər gülməlidir, gülməli
Qurban olum ürəyinə, çalış, mənə qınama,
Səni öz tənhalığımdan artıq sevə bilmədim.

Sənin kövrək ürəyinə qurban olum, birdənəm,
Vallah, bu naxələfçün göz yaşların hədərdi.
Hər şey ötüb, düzələcək, heç vaxt ümitsiz olma,
Qaranlıq gecələrin də bir o yanı səhərdi.

Görürsən, çıxıb gedirəm, istəsən, gəl, yola sal,
Özün mənə ən yaxşısı tənhalığa başısla.
Mən atamdan öyrənmişəm yolda qoyub getməyi,
Dərdin qurban, bacarırsan atamı da bağışla.

DANIŞMAĞA DİLİMİ VER

ELƏ GƏL Kİ

Elə gəl ki, taleyimə nur versin səslənişin,
Elə gəl ki, bu kor bəxti oyatmağı bacarım.
Bulud-bulud dol canıma, yağış-yağış ələn ki,
Damla-damla bu atəşi soyutmağı bacarım.

Silahımsan, sığınmışam tətəyinin köksünə,
Günahımsan, dayanmışam imanımın qəsdinə.
Sabahımsan, pərdə çəkib bugünümün üstünə,
Elə gəl ki, dünənimi unutmağı bacarım.

İndi elə yad gəlir ki, doğma evim-eşiyim,
Boş-boşuna yırğalanır yelləncəyim, beşiyim.
Sənsiz keçən sabahları sevmir məstan pişiyim,
Elə gəl ki, o pişiyi ovutmağı bacarım.

Gəl, kölgə sal sinəm üstə, elə oxşayım səni,
Gəl, çiyimdə yükə çevril, yenə daşayım səni.
Elə gəl ki, elə gəl ki, bir də yaşayım səni,
Elə gəl ki, bu nəm ömrü qurutmağı bacarım

Nəfəsimin düşməniyəm, gəl, mənə əcəl öyrət,
Məni qarış-qarış sevdin, qarışımı gəl öyrət,
O yolu necə qayıtdın... gedişini gəl, öyrət
Gəl öyrət ki, mən də səndən qayıtmağı bacarım.

NADÜRÜST

Gəlmisən? Xoş gəldin!
Getdin? Yaxşı yol!
Getsən də, qalsan da, kimə nolacaq?!
Burax yalanları, biraz dürüst ol,
Sən yaxşı bilirdin belə olacaq...

İncimə, susmağı səndən öyrəndim,
İncimə, qulağım eşitməz olub.
Səni səslədiyim o günlər indi,
Mənəm qulağımda qırıq səs olub.

Gəlmisən, qısılib baxırsan mənə,
Susursan, sakitcə üz istəyirsən.
İndi qulağının pası açılıb,
İndi dodağımdan söz istəyirsən.

Sən axı bilirdin, unudulanın
Necə də amansız unutmağı var.
Bütün ümidləri yığıb gedənin,
Nə vaxtsa ümidlə qayıtmağı var.

Utana-utana nə qayıtmısan,
Səni kim çağırırdı, niyə çağırırdı?!
İncimə, bu eşqə əziyyətim
Qoysaq tərəziyə, səndən ağırıdı.

Yolun açıq olsun, nə umum, küsüm,
Getsən də, qalsan da, kimə nolacaq?!
Burax yalanları, ay nadürüstüm,
Sən yaxşı bilirdin belə olacaq.

BİZİM GÖRÜŞÜMÜZ

Bizim görüşümüz mənə imtahan,
Sənin qismət adlı bəxtindən keçib.
Bir üzü eşq adlı qaynar nəfəsdən,
Bir üzü dərd adlı şaxtamdan keçib.

Sərt olan qışlara düşər hər yazın,
Üzünə qımışmaz tale ulduzun.
Hələki qəlbimdə dincəl sən, qızım,
Hələki şahlığın taxtımdan keçir.

Dizi yaralısan, yarana qurban,
Sənə mənəm qədər yanana qurban.
Uşaq ürəyin var, mən ona qurban,
Neyləyim, oyuncaq vaxtımdan keçib...

BƏLKƏ TƏZƏDƏN BAŞLAYAQ

Allah, canım tüstülüdü,
Yandırırın, külünü ver.
Ver, atalı günlərimin,
Ayını ver, ilini ver.

Yaman - yaxşıdan yarıyıb,
Dərdlə kim qoşa qarayıb?!
Damağımda söz quruyub,
Danışmağa dilimi ver.

Oyat nağılgözlü yarı,
Hərdən xatırlasın barı.
İçindəki duyğuları
Ona qalsın, könlümü ver.

Təngnəfəsəm,
yavaşlayağ,
Gedək şeytanı daşlayağ.
Bəlkə təzədən başlayağ? –
Şansım varsa, əlini ver...

GEÇƏNİN ŞEİRİ

Gecə nəyə pıçıldayır, ürəyimdən,
barmaq uclarıma qədər hiss edirəm səsini
nəyə deyir, eşidirəm, duyuram...
cavab yaza bilmirəm

Buludların yerdəyişməsindən,
elə bil deyir ki,
Eyni əzabla ruhunu göynətmə,
biraz yerdəyişmə elə

Ay da yarımçıqdı, ürəyim kimi...

Gecə deyir ki,
yarısı ömrün digər günlərində çıxacaq,
səbr etməyi bacar

Dişlərimi sıxıram ki, gözlərim ağlamasın,
Gecə deyir ki,
ağlama, ağlama...
biraz buludlar kimi yağış saxlamağı bacar

Bilirəm, e..., hiss elədin ki, bu dəqiqə
ulduzlara həsəd aparıram

hiss elədin ki, –
sarı işıq dirəklərinə söykənib ağlamaq istəyirəm
ona görə dilləndin
sən vəfalısan!

Gecə qardaş, sənə şeirlə cavab yazsam olarmı?